

Roesmag og Oliesyre — og jeg tror, at selv de, der ikke staa i Forbindelse med vor Handel paa det engelske Smørmarked, maa vide, at i Foredrag af Landbrugsassistenter ere disse Anker komne frem. Der er nemlig for det Første klaget over, at vort danske Smør for en stor Del har Roesmag, og dernæst over, at en Del af det danske Smør, der giver sig ud for de bedste Mærker, har nogen Oliesyre i sig. Det har altsaa ikke været Kunstsmør, de have klaget over. Tro de Herrer, at vi ved at forbyde Kunstsmør kunne afværge disse Klager? Det tror jeg ikke. Sagen er nemlig den, at Kunstsmør har fortrængt en Del af vort daarlige Smør, som i tidligere Dage blev omfabrikeret og tilsat visse Stoffer; dels for at det skulde se bedre ud, og dels for at det skulde smage bedre, og det vil fremdeles fortrænge det. De behøver ikke at vide meget om vor Smørproduktions Udvikling i de sidste Aar for at vide, at der i de sidste Aar er oprettet en Række Andelsmeierier, saa vidt jeg veed nogle og halvtreds i Sylland, og maaste et lignende Antal paa Øerne, og disse Meieriers Antal vil vistnok vedblive at stige. Men hvilken Følge vil dette mulig have? Det vil mulig have den Følge, at Kunstsmøret vil tvinge Landboerne til at slutte sig sammen og producere bedre Smør. Det er min Opfattelse, og det kan jo ikke negtes, at det vil være en heldig Udvikling, naar vi gaa i den Retning, men jeg er ikke overbevist om, at ikke, naar vi aldeles forbyde Kunstsmør enten direkte eller indirekte, den gamle Slendrian, der har været til Stede lige indtil de senere Aar, vil blive fortsat, og at vi ikke igjen ville faae den store Mængde daarligt Smør; thi det er en ikke ubetydelig Mængde deraf, der omfabrikeres og gaar til England. Jeg tror, at dersom de Herrer ville gjøre et alvorligt Skridt til, at vort Smør udelukkende skal beholde det bedste Renomme paa det engelske Marked, er det ikke nok at gaa til at forbyde Kunstsmør, men saa komme vi sandsynligvis til at gaa langt videre. Af de statistiske Oplysninger fra det sidste Aar, for hvilket der foreligger saadanne om Ind- og Udsærl af Smør til og fra Landet, vil man se, at der fra andre Lande er indført $\frac{1}{4}$ af det Smør vi har udsærl, — maaste er det indførte væsentlig forbrugt her, men det er i alt Fald indført —, og have de Herrer nogen Garanti for, at det ikke udsærls til England, og ere de overbeviste om, at det er særlige fortrinlige Varer af Natursmør, vi faae fra andre Lande, og dersom man i disse andre Lande, hvorfra der hertil indføres Smør, har Lov til at fabri-

kere Kunstsmør, er man saa overbevist om, at de Varer, der komme til Danmark og gaa ud igjen, ikke ere blandede med Kunstsmør? Det er jo bekendt fra Forhandlinger i den tyfste Nigsdag, at Kemikerne ikke kunne kontrollere selv et ikke ubetydeligt Indhold af Margarin i Smør, og jeg er overbevist om, at kan man det ikke i Thykland, kan man det heller ikke andre Steder; thi i Thykland har man jo mange Videnskabsmænd, og naar man der kommer frem med flige Lovforslag, ere de grundede paa videnskabelige Undersøgelser. Efter de Udtalelser, der ere faldne der, har man utvivlsomt ingen Garanti for, at det kan kontrolleres, om der ikke i det Smør, der indføres fra Udlandet, er indblandet Margarin i Natursmøret. Vil man handle rationelt, maa man derfor forbyde al Indsærl af Smør til Danmark og al Fabrikation af Kunstsmør, men der er ingen Mening i alene at udstede Forbud mod Kunstsmør. Jeg kan forstaa den Tanke at forbyde begge Dele, og jeg vil sige, at skulde man gaa nogen af Veiene at tage enten Ministerens Forslag eller det bestemte Forbud, vilde jeg være tilbøielig til at gaa til Forbudet. Lagtet jeg altsaa ser saaledes paa Forholdet, at det nytter ikke, at vi direkte eller indirekte forbyde Ind- og Udsærl af Kunstsmør og Fabrikation deraf, er det imidlertid min Mening, at det er en Pligt for os, inden denne Nigsdag træder fra hinanden, og inden den Lov, vi have udsærl, at enes om at sætte Noget i Stedet for denne Lov, og det er ogsaa min Mening, at der i visse Retninger maa skjærpede Bestemmelser til. I saa Henseende har jeg en Tanke, som endnu ikke er kommen frem, og det er, at jeg kunde ønske, at man i Stedet for at vedtage de Straffebestemmelser, der nu ere foreslaede, enten Fængsel eller Bøder, skulde gaa en ganske anden Vej og sige, at saa snart det opdagedes, at en Fabrikant eller Handlende, herhjemme eller i Udlandet, har forskellig udgivet Margarin eller Kunstsmør i Stedet for Natursmør — men det tror jeg ogsaa bliver nødvendigt — naar Meierier have blandet om end nok saa lidt Margarin i deres Natursmør, skulde det forbydes Vedkommende for Fremtiden at udsærl sin Fabrikation her fra Landet, det vilde være noget Alvorligt, og derved rammer man kun dem, der ville bedrage og omgaa Loven, og saa kan man blive ved efter min Opfattelse at producere Kunstsmør ved Siden af Natursmør. De Herrer maa ikke tro, at vi undgaa Konkurrencen paa det engelske Marked, om vi vedtage nok saa mange Bestemmelser. Vort Natursmør har saamænd ikke alene Frankrig, Holland og Tys-